

**UCHWAŁA NR II/21/2018
RADY POWIATU W SIEDLCACH**

z dnia 3 grudnia 2018 r.

**w sprawie przekazania skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
w Warszawie**

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t.j.Dz.U.2018.995 z późn. zm.) w związku z art. 54 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j.Dz.U.2018.1302 z późn. zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1.

Przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę z dnia 6 listopada 2018 roku Prokuratora Okręgowego w Siedlcach na uchwałę Rady Powiatu w Siedlcach z dnia 29 września 2017 roku w sprawie ustalenia wysokości kosztów powstałych w przypadku odstąpienia od usunięcia pojazdu na 2018 rok.

§ 2.

Treść odpowiedzi na skargę, o której mowa w § 1 zawiera załącznik do niniejszej uchwały.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu w Siedlcach, w tym upoważnia się go do podpisania odpowiedzi na skargę.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Powiatu

/-/ Marek Gorzała

Załącznik
do Uchwały nr **II/21/2018**
Rady Powiatu w Siedlcach
z dnia **3 grudnia 2018 roku**

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie**

ul. Jasna 2/4
00-013 Warszawa

Skarżący: Prokurator Okręgowy w Siedlcach

Adres:
ul. Brzeska 97
08-110 Siedlce

Organ administracji: Rada Powiatu w Siedlcach

Adres:
Starostwo Powiatowe w Siedlcach
ul. J. Piłsudskiego 40
08-110 Siedlce

Odpowiedź na skargę

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (Dz. U. z 2018 r., poz. 1302, ze zm.) Rada Powiatu w Siedlcach wraz z przekazaniem skargi na Uchwałę Rady Powiatu w Siedlcach z dnia 29 września 2017 roku w sprawie ustalenia wysokości opłat za usunięcie i parkowanie pojazdu usuniętego z drogi oraz wysokości kosztów powstałych w przypadku odstąpienia od usunięcia pojazdu na 2018 rok. (Dz. Urz. Woj. Maz. z 06 października 2017 roku, poz. 8713) składa niniejszą odpowiedź na skargę i wnosi o:

1. jej oddalenie w całości,
2. zasądzenie kosztów postępowania w przypadku reprezentowania Rady Powiatu przez profesjonalnego pełnomocnika.

Uzasadnienie

Uchwałą z dnia 29 września 2017 r. Rada Powiatu w Siedlcach *ustaliła wysokość opłat za usunięcie i parkowanie pojazdu usuniętego z drogi oraz wysokość kosztów powstałych w przypadku odstąpienia od usunięcia pojazdu na 2018 rok.*

Podstawę prawną wydania przedmiotowej uchwały stanowił art. 130a ust. 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (ówczesnie Dz.U. z 2017r. poz. 1260 ze zm.) zgodnie z którym: *„Rada powiatu, biorąc pod uwagę konieczność sprawnej realizacji zadań, o których mowa w ust. 1-2, oraz koszty usuwania i przechowywania pojazdów na obszarze danego powiatu, ustala corocznie, w drodze uchwały, wysokość opłat, o których mowa w ust. 5c, oraz wysokość kosztów, o których mowa w ust. 2a”.*

Wskazać przy tym należy, iż w przedmiotowej uchwale stawki opłat za usunięcie pojazdu i przechowywanie pojazdów zostały ustalone w granicach określonych w obwieszczeniu Ministra Finansów z dnia 25 lipca 2017 r. *w sprawie ogłoszenia obowiązujących w 2018 r. maksymalnych stawek za usunięcie pojazdu i jego parkowanie na parkingu strzeżonym* (M.P. z 2017 r. poz. 772).

Stawki określające wysokość kosztów powstałych w przypadku odstąpienia od usunięcia pojazdu, zostały w skarżonej uchwale ustalone w granicach określonych w art. 130a ust. 6 (zdanie drugie) ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

Na przedmiotową uchwałę w dniu 09 listopada 2018 r. skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego złożył Prokurator Okręgowy w Siedlcach zarzucając jej rażące naruszenie prawa (art. 130 a ust. 6 przedmiotowej ustawy) poprzez przekroczenie kompetencji określonej w tym przepisie, polegające na ustaleniu wysokości opłat za usunięcie i parkowanie pojazdu usuniętego z drogi, jak również wysokości kosztów powstałych w przypadku odstąpienia od usunięcia pojazdu, na poziomie znacząco odbiegającym od rzeczywistych kosztów ponoszonych przez Powiat Siedlecki na podstawie umowy zawartej przez organ z firmą zewnętrzną. Skarżący wniósł przy tym o stwierdzenie nieważności w całości przedmiotowej uchwały.

Ze stanowiskiem Skarżącego nie sposób się zgodzić.

Na wstępie stwierdzić należy, iż zaskarżona uchwała była przedmiotem rzetelnej analizy nie tylko samej Rady, ale również jej wewnętrznych komisji, tj. komisji budżetowej oraz komisji infrastruktury (w aktach sprawy informacja z Komisji Budżetu oraz Komisji Infrastruktury, Bezpieczeństwa Publicznego i Rynku Pracy).

Ustalone stawki oparto li tylko na przesłankach ustawowych, tj. potrzebie sprawnej realizacji zadań w zakresie usuwania pojazdów z drogi oraz rzeczywistych kosztów usuwania i przechowywania pojazdów na obszarze Powiatu siedleckiego.

Odnosząc się do zarzutów zawartych w skardze, zauważyć należy, iż uchwała podejmowana jest przez Radę z pewnym wyprzedzeniem w stosunku do wyłonienia i podpisania umowy z podmiotem świadczącym usługę holowania i parkingu dla usuniętych pojazdów. Zatem nie jest możliwe antycypowanie (jakby oczekiwał tego Skarżący) stawek zaproponowanych przez ewentualnych wykonawców na etapie postępowania ofertowego. Zatem Rada Powiatu podejmując uchwałę czyni to zawsze w stanie niepewności, co do rzeczywistych kosztów usługi, które będzie Powiat musiał ponieść w przyszłości. Przyjęcie w uchwale „zaniżonych” stawek za holowanie i parkowanie może spowodować niemożność wyłonienia wykonawcy, a tym samym nie tylko utrudnić, ale wręcz uniemożliwić Powiatowi realizację zadań w zakresie usuwania pojazdów z drogi.

Podejmując skarżoną uchwałę Rada Powiatu kierowała się również rzeczywistym kosztem usuwania i przechowywania pojazdów. Zestawienie jedynie stawek wynikających z uchwały z tymi zawartymi w umowie z wykonawcą, jak czyni to Skarżący jest zabiegiem uproszczającym sprawę i nie uwzględniającym całokształtu jej charakteru. Taki bilans nie bierze w rachubę faktu, iż w przypadku części sholowanych i przechowywanych samochodów nie jest możliwe ustalenie ich właściciela i narosłe z tego tytułu koszty obciążają wyłącznie Powiat. Poza tym często egzekucja skierowana do osoby zobowiązanej do uiszczenia naliczonych kosztów okazuje się bezskuteczna, generując jedynie dodatkowe straty dla Powiatu (w aktach sprawy zestawienie dochodów i wydatków Powiatu za holowanie i parkowanie za rok 2017 i 2018 styczeń - październik).

W związku z powyższym nie sposób uznać, iż przyjęte przez Radę stawki nie są oparte na kryterium sprawnej realizacji zadań oraz rzeczywistych kosztów. Podnieść przy tym należy, iż wskazane w ustawie kryteria pozostawiają Radzie Powiatu pewien luz decyzyjny w zakresie ustalenia stawek. Weryfikowanie wysokości stawek ustalonych w obszarze wskazanego luzu decyzyjnego w ocenie Rady nie mieści się w zakresie kontroli, legalności przedmiotowej uchwały, a nabiera cech kontroli w aspekcie celowościowym, co nie znajduje uzasadnienia w przepisach prawa.

Na zakończenie odnieść należy się do zarzutu dotyczącego określenia w przedmiotowej uchwale opłat za samo odstąpienie od usunięcia pojazdu (zarzut podniesiony wyłącznie w uzasadnieniu). Przepis art. 130a ust 6 daje Radzie kompetencję do określenia w drodze uchwały również kosztów, o których mowa w ust. 2a. Ustęp ten wyraźnie stwierdza się, iż *„od usunięcia pojazdu odstępuje się, jeżeli przed wydaniem dyspozycji usunięcia pojazdu lub w trakcie usuwania pojazdu ustaną przyczyny jego usunięcia. Jeżeli wydanie dyspozycji usunięcia pojazdu w przypadkach, o których mowa w ust. 1-2, spowodowało powstanie kosztów, do ich pokrycia jest obowiązany właściciel pojazdu. Przepis ust. 10i stosuje się odpowiednio”*.

W świetle powyższego, uznając zarzuty stawiane w skardze za niezasadne, Rada Powiatu w Siedlcach wnosi o jej oddalenie.

Przewodniczący Rady Powiatu

/-/ Marek Gorzala